

Mette Klint, *Interrail*, Vild Maskine, 2019, 229 sider, ISBN: 9788793404618, vejl. pris: 229,95 kr.

Romanen er en ny, dansk ungdomsroman. Den lægger sig i slipstrømmen af den fornyede interesse for interrail. I 2019 rejste 13.439 danskere på interrailbillet – det højeste antal siden 1991.

Der er også næsten 30 år siden, der sidst blev udgivet ungdomsbøger med emnet interrail. I 1989 udkom Kirsten Mejlhede Krogs *Sommeren* er ikke forbi, der handler om den 16-årige Rie, der nyder at være på interrail og ønsker, at den sorgløse sommer aldrig vil slutte. I 1990 udkom den norske forfatter Kim Småges ungdomsroman *Interrail* på dansk. Den handler om en tur ned gennem Europa for to norske piger Siri og Gabi og deres ven Ståle. For Gabi og Ståle bliver det starten på et kærlighedsforhold. Endelig udkom i 1991 ungdoms-novellesamlingen *Grusvej* til paradiset af Dorte Birke-dal om otte vidt forskellige rejser. Den er genudgivet som e-bog i 2019.

Handlingen i Mette Klints nye ungdomsbog er enkel: jævnaldrende pige og dreng møder hinanden i et tog sydpå – begge med en interrailbillet til hele Europa. Helena har planer om at besøge sin italienske familie – Junuz' planer åbenbares undervejs ned gennem Tyskland. Hun har sommerferie mellem 1. og 2. g og forlader sin kæreste på perronen – han droppede ud og ødelagde alle sine relationer.

Handlingen foregår som samtale mellem de to unge, med tilbageblik til deres hidtidige liv. Hun er enebarn opvokset i en kernefamilie – han hos mor og stedfar med en fraværende far, en flygtning fra Kosovo i 1999. Hun har været selvskadende og indlagt efter selvmordsforsøg. Nu vil hun slukke sin telefon og forsøge at være mere i nuet og mærke virkeligheden, inden hun skal hjem og flytte sammen med kæresten. Han flyttede hjemmefra, fik venner i miljøer med stoffer og train-surfing – og fik arbejde hos en kræmmer, en bosnisk flygtning, og blev involveret i at hjælpe flygtninge videre til Sverige, hvilket dog i stedet viste sig at være trafficking. Alt det rejser han væk fra.

Kort inden ankomst til München afslører Junuz sit rejsemål: Kosovo, og på perronen – og i sidste øjeblik – beslutter hun sig for at følge ham.

Interrailturen sætter den dramaturgiske ramme, men fortællingen og de emner, der behandles undervejs i deres møde, kunne være foregået overalt. Toget tjener blot til at fastholde de to unge i samme rum i et passende antal timer, – ikke til at vække rejselysten – med tog, vel at mærke – hos unge læsere.

Jeg havde håbet, at romanen ville beskrive en dannelsesrejse for to 16-årige, hvor møder med nye mennesker og andre måder at leve på ville kunne vise dem en vej videre i livet. Så selv om de unges samtale undervejs giver

læseren en lettilgængelig forklaring på svære emner som f.eks. krigen i Jugoslavien, flygtninge og menneskehandel – og mere traditionelle temaer som identitet, selvskadende adfærd, ensomhed og social deroute – ender bogen som en banal kærlighedshistorie.

Research fra forfatterens eller redaktøren side savnes på et enkelt punkt: Som dette tidsskrifts læsere ved, dør man ikke af at blive ramt af køreledninger men allerede på adskillige meters afstand. Det havde været nyttig forbrugeroplysning for unge mennesker.

Gitte Lundager